

Igaz Élet Istenben Zarándoklat Moszkvában – 2017. szeptember 1-10.

Camel Bechikh

Kedves barátaim, elkötelezett hívő közösség, békeszerzők!

Az itt megjelent hívők lelkeségének mindegyike bizonyos szakaszokon ment át története folyamán:

Alapításának korszaka

Üldözésének korszaka

Elterjedésének korszaka

A különböző áramlatok közötti megosztás korszaka

A megállapodás korszaka

Minden jelenlévőnek tisztában kell lennie azzal, hogy a globalizáció, a történelem felgyorsulása új korszakot jelent lelkeségének életében.

Egy új korszak, amelyet jellemez az azokhoz való közelség, akik valami másban hisznek, vagy nem hisznek. Közelség azzal, aki vallásában újnak számít, de azzal is, aki elhagyja hitét. Mindez teljesen új dolog; óriási kihívást és néha fájdalmas irányú fejlődést jelent. Fájdalmas, de szükséges fejlődést, mivel a vallási világ láthatóan visszaszorult.

A vallási világ, amely vizsgálja, megerősíti és felemeli a lelket, már majd egy százada hanyatlóban van a materialista ideológiával szemben, amely a legfőbb pénzügyi hatalomnak van alávetve. Egy új hatalomnak, amely abból táplálkozik, hogy a test alapvető anyagi vágyainak irányába tereli a lelkek figyelmét.

A kihívás tehát nagy.

Ahogy tudják, én muzulmán vagyok, Franciaországban születtem és éltem, egy országban, amelyhez szeretettel ragaszkodom, egy országban, amelyet a katolikus lelkeség formált, mert az V. században első királyának katolikus hitre térése alapján született.

Ami Franciaországban nagyjából egy századon keresztül végbement, az úgy gondolom, tükröződése világunk jövőbeli fejlődésének, ha a vallásos világ képviselői nem készülnek közös válaszadással a hagyományok és a lelkek romboló globalizációjával szemben.

Franciaországot a „katolikus egyház legidősebb leányának” nevezték, szerepe rendkívül jelentős volt ennek a vallásnak történetében; itt született a legtöbb szent, ugyanakkor innen származott sok kiváló, hithű teológus, író, művész és építész is.

A XVIII. században bekövetkezett francia forradalom rendkívül hevesen támadta a vallást: templomokat fosztottak ki, kolostorokat égettek fel, üldözték és deportálták a papokat, szerzeteseket és apácákat, sokakat közülük lefejeztek.

A forradalom után, amelyre a Francia Köztársaság nagyon büszke volt, 1905-ben az egyházat végérvényesen kizárták nemzeti intézményeikből.

1968-ban fiatalok tüntetést rendeztek, felszabadulásként magasztalva az ateizmust és kikiáltották, hogy „tilos a tiltás”.

1975-ben elfogadták a törvényes abortuszt,

1999-ben a homoszexuálisok házasságát,

2014-ben a homoszexuálisok részére engedélyezték gyermekek örökbefogadását.

Ma arról tárgyalnak, hogy a homoszexuális asszonyoknak gyermekük lehessen. Arról tárgyalnak, hogy homoszexuális férfiak megtermékenyített nők méhét bérbé vehessék. És ez csak a kezdet, mert Franciaországban a vallás képviselői nem egyesültek, hogy korlátozzák ezeket a fejlődési irányokat.

Amit mondani szeretnék, kedves barátaim az, hogy különbözőségeink ellenére sok érték egyesít minket, feltéve, hogy tudatában vagyunk a globalizáció új szövegösszefüggéseivel, melyek elpusztítanak bennünket.

Ismeritek azt, aki megoszt, aki elválasztja az embert Istentől, a férjet feleségétől, a szülőket és gyermekeket; ördögnek hívjuk, diabolusnak, aki megoszt, arabul sátánnak, ami ugyancsak megosztást, szétválasztást jelent.

Ezzel szemben itt az angyal van jelen, akinek vágya a jóban való egység.

Szeretném megköszönni a szervezőknek, hogy megteremtették a lehetőségét annak, hogy egybe gyűlhessünk, hogy egységet képezzünk – ez egy angyali cselekedet. Hogy folytathassuk ezt az angyali cselekedetet, kapcsolatban kell maradnunk egymással és meg kell ismételnünk ezeket az összejöveteleket. Én személy szerint csatlakozom.

Isten tartson meg mindenkit, védelmezzen benneteket kedves barátaim, elkötelezett hívők, békeszerzők.